

Jornada
“El sistema sociosanitari i
l’aplicació de la llei de la dependència”

27 de Febrer de 2008

CONCLUSIONS

Dades de la Jornada

- La Jornada ha estat organitzada conjuntament pel COMB, la SEMI i la Fundació Edad&Vida, amb la col·laboració de Laboratoris Esteve.
- Ha estat inaugurada per l’Honorable Consellera de Salut, Marina Geli, i l’Honorable Consellera d’Acció Social i Ciutadania, Carme Capdevila.
- El programa de la jornada ha convocat a tots els agents implicats en el desenvolupament de la Llei de Dependència a Catalunya:
 - Administracions: La Sra. Carolina Homar, directora de l’ICASS i el Sr. Jordi Tudela, director de ProdeP, per part del Departament d’Acció Social i Ciutadania, la Sra. Mª Luisa de la Puente, Directora General de Planificació i Avaluació del Servei de Salut.
 - Professionals mèdics, tant de serveis hospitalaris, com d’atenció primària, serveis sociosanitaris i de salut mental i de l’àmbit d’atenció a persones amb discapacitat.
 - Proveïdors de serveis d’atenció a la dependència, destinats a persones grans i també a discapacitats.
 - Associacions de gent gran.
 - Sector assegurador.

- Per altra banda, l'assistència ha estat satisfactòria, amb 133 inscrits, principalment professionals dels serveis sanitaris i socials d'atenció a la dependència, així com representants de les administracions de salut, acció social i ciutadania i economia.
- També valorem positivament la presència de mitjans a l'acte, amb dotze mitjans acreditats, tant generalistes com especialitzats.

Conclusions

En general

- Es constata una opinió generalitzada sobre l'oportunitat que representa la Llei de dependència en termes d'assoliment de més drets per les persones i també pel que fa la millora de la qualitat i quantitat de l'atenció.
- També és una oportunitat pel que fa a les possibilitats de millora de la coordinació sociosanitària, per desenvolupar nous models de sistemes integrats i revisar processos.
- Existeix una voluntat manifesta de millorar la coordinació social i sanitària per tal de millorar la qualitat de vida de les persones, no exclusivament des de l'òptica de l'estalvi de recursos.
- És necessari desenvolupar la prevenció com un dels eixos principals del SAAD.
- Cal gestionar millor les expectatives creades amb l'aprovació de la Llei, sense perdre de vista l'estat inicial de desplegament de la Llei, que té per horitzó l'any 2015.
- És molt important disposar d'un marc clar de relació entre el sector públic i el privat en la provisió de serveis d'atenció a la dependència. Aquest marc hauria de tenir un plantejament a mig i llarg termini, com per exemple de quatre anys.

- Per facilitar la coordinació i gestió del sistema d'atenció a la dependència es proposa la creació de la figura de l'Agència de la Dependència, que com a òrgan autònom seria més àgil i eficaç.
- Cal tenir molt present les diferències pel que fa a l'àmbit territorial d'intervenció.

Els professionals sanitaris i socials

- Cal comptar amb els professionals i institucions que es dediquen a l'atenció de persones amb dependència en el disseny de mesures per dur a terme la implementació del SAAD.
- Hi ha una manca d'informació sobre les repercussions de l'aplicació de la Llei de Dependència en els professionals sanitaris més propers als nivells d'atenció directa.
- És necessari disposar de més especialistes en geriatria tant al nivell de l'atenció a aguts com a l'atenció primària.
- Es preveu una manca de professionals formats i motivats.
- Cal donar consistència professional a l'àmbit social, millorant el prestigi, reconeixement i retribució.
- També cal donar major importància a l'actuació dels professionals d'infermeria.
- Es proposa la creació de la figura del gestor del cas, que faci el seguiment de l'evolució del beneficiari en el sistema i proporcioni informació en cada nova situació.

Les prestacions

- Es posa de relleu la importància d'identificar els perfils de les persones amb dependència per poder ajustar millor els serveis adients.
- Cal evitar que l'excepcionalitat pel que fa a prestacions econòmiques al cuidador informal no s'acabi convertint en la norma per manca d'oferta professional de serveis d'atenció a la dependència.
- Cal promoure la lliure elecció del beneficiari millorant l'oferta de la xarxa de serveis d'atenció.
- És necessària una major aportació de recursos econòmics pel desplegament de la llei.
- Els serveis d'atenció domiciliària han de poder donar resposta a la preferència dels ciutadans de romandre a casa, tenint en compte l'experiència d'altres països desenvolupats. Aquesta prestació hauria de donar una atenció integral.
- Caldria incorporar a la tarifa de l'atenció social el mòdul sanitari.
- Cal revisar el tema de la provisió de farmàcia i productes sanitaris als establiments residencials (prescripció de receptes, elecció del proveïdor, millor adaptació a la persona atesa, etc.).

Les persones amb trastorns mentals

- Per donar resposta efectiva a les necessitats dels pacients en situació de dependència per trastorn mental cal un catàleg de serveis i dispositius que funcionin de manera integrada.

Les persones amb discapacitat intel·lectual, física, sensorial

- És especialment important la figura de "l'assistent personal" pel que fa sobretot a les persones discapacitades físiques. Cal crear

les condicions adients per a què aquesta figura existeixi realment a curt termini.

El paper de l'assegurança privada

- Tenir en compte el rol del sector assegurador i financer per tal de garantir la sostenibilitat del sistema d'atenció a la dependència així com la de l'Estat de Benestar.
- Cal oferir un marc regulador clar als instruments financers i asseguradors i poder millorar la capacitat financera de les persones.